

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงปี 2549 ถือได้ว่าเป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงในตลาดหลักทรัพย์และทำให้ดัชนีหลักทรัพย์มีความผันผวนมากขึ้น โดยดัชนีหลักทรัพย์ปิดสูงสุด เมื่อเดือนเมษายน 2549 เท่ากับ 774.57 จุด เดือนกรกฎาคม 2549 เท่ากับ 695.83 จุด และเดือนตุลาคม 2549 เท่ากับ 732.80 จุด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) ความผันผวนของดัชนีในช่วงเวลาดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทางเศรษฐกิจ ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก โดยการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ทำให้ผลตอบแทนหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ มีความผันผวนมากขึ้น การบริหารกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio Management) จึงมีรูปแบบที่ซับซ้อนและมีปัจจัยระทบมากขึ้น ในทางปฏิบัติ นักลงทุนส่วนใหญ่ไม่มีภูมิคุ้มกันในการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ นักจะทำการเลือกหลักทรัพย์ในกลุ่ม ตามความพึงพอใจส่วนตัว หรือจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามวิธีการของปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis) ส่วนการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามแนวคิดปัจจัยพื้นฐาน ยังไม่มีการใช้กันแพร่หลายนัก การศึกษาครั้งนี้จึงได้ศึกษาผลตอบแทนตามแนวคิดของปัจจัยพื้นฐาน นอกเหนือไป ยังได้ทดสอบแนวคิดการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ที่อ้างอิงจากแนวคิดการเงินเชิงพฤติกรรม (Behavioral Finance) ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงแบ่งแนวคิดการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ได้เป็น 2 แนวทาง ดังนี้

1. วิธีการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามลักษณะเฉพาะ (Characteristic Base Strategy) วิธีการจัดกลุ่มหลักทรัพย์จะอาศัยลักษณะของบริษัทเป็นเกณฑ์การคัดเลือกบริษัท เข้ามาในกลุ่มหลักทรัพย์ ตัวอย่างวิธีการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ที่ใช้ลักษณะดังกล่าว เช่น การจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามแบบจำลองสามปัจจัย (Three Factor Model) ของ Fama และ French (1993) แบบจำลองนี้เป็นแบบจำลองเพื่อหาปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในผลตอบแทนซึ่งนอกจากระดับปัจจัยความเสี่ยงของตลาด หรือค่าสัมประสิทธิ์เบต้า (β) แล้ว ยังมีการนำขนาดของกิจการ (Size of the Firm; S/Z) และ อัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด (Book to Market Ratio; B/M) มาพิจารณา และพบว่า การเพิ่มขึ้นของปัจจัยลักษณะเฉพาะเหล่านี้ สามารถอธิบายถึงผลตอบแทนส่วนเกินได้เป็นอย่างดี

2. วิธีการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามผลตอบแทนที่ผ่านมา (Prior-Return Base Strategy) โดยวิธีการนี้จะมีแนวคิดมาจากสมมติฐานการตอบสนองเกินจริง (Overreaction Hypothesis) ซึ่งเป็นการเงินเชิงพฤติกรรม นั่นคือการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์จะสะท้อนข้อมูลเกินไปจากความจริงจากข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ เช่น เมื่อมีข่าวสารหรือเหตุการณ์ไม่

คีเกิดขึ้น จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์นั้นปรับตัวลดลงมากกว่าสภาพความเป็นจริงของข่าวสาร หรือ เมื่อมีข่าวสารหรือเหตุการณ์ที่คีเกิดขึ้น จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์นั้นปรับตัวเพิ่มขึ้น มากกว่าสภาพความเป็นจริงของข่าวสาร ซึ่ง De Bondt และ Thaler (1985) กล่าวว่าการตอบสนองเกินจริง (Overreaction) ที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเหตุการณ์ปกติ ที่เกิดจากความไม่มีสติ สมปชัญญะ ของนักลงทุน ซึ่งผลการทดสอบชี้ให้เห็นว่า ผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ที่เดินมีผลตอบแทนสูง จะลดลงในเวลาต่อมา และกลุ่มหลักทรัพย์ที่เดินมีผลตอบแทนต่ำจะกลับมา มีผลตอบแทนสูงขึ้น ในเวลาต่อมา

ในการศึกษา การประเมินพฤติกรรมการตอบสนองเกินจริงของราคาหุ้นสามัญ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชนวช, 2547) พบว่าผลตอบแทนสะสมของกลุ่มหลักทรัพย์ มีพิเศษทางการเปลี่ยนแปลงของระดับผลตอบแทนตรงกันข้ามกับระดับผลตอบแทนในอดีต จากการศึกษาครั้งนี้ และการศึกษาที่เกี่ยวข้อง (มนต์เดชและคณะ, 2547) ทำให้เห็นว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีลักษณะของการตอบสนองเกินจริง ซึ่งสามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้จัดกลุ่มหลักทรัพย์ ตามวิธีการจัดตามผลตอบแทนที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ในตลาดหลักทรัพย์ยังไม่ได้มีการศึกษาผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ที่จัดตามลักษณะเฉพาะ

ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงได้ศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนกลุ่มหลักทรัพย์จัดตามลักษณะเฉพาะ และ ผลตอบแทนกลุ่มหลักทรัพย์จัดตามผลตอบแทนที่ผ่านมา ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อทดสอบว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เหมาะสมกับการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามลักษณะเฉพาะหรือตามผลตอบแทนที่ผ่านมา เนื่องจากผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ให้นักลงทุนเลือกใช้กลยุทธ์การลงทุนที่เหมาะสม ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนกลุ่มหลักทรัพย์จัดตามลักษณะเฉพาะ และ ผลตอบแทนกลุ่มหลักทรัพย์จัดตามผลตอบแทนที่ผ่านมา ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงผลศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนกลุ่มหลักทรัพย์จัดตามลักษณะเฉพาะ และ ผลตอบแทนกลุ่มหลักทรัพย์จัดตามผลตอบแทนที่ผ่านมา ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. สามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการลงทุนได้โดยการกำหนดค่าใช้จ่ายลงทุน และกลยุทธ์ในการลงทุนให้เหมาะสม

นิยามศัพท์

หลักทรัพย์ (Security) หุ้นสามัญ (Common Stock) ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงเวลา มกราคม 2543 ถึง ธันวาคม 2548

อัตราผลตอบแทน (Return Rate) ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์โดยวัดในรูปของร้อยละการเปลี่ยนแปลงราคาในหนึ่งช่วงเวลา การศึกษาระบบนี้ใช้ราคาราคาหลักทรัพย์ที่ปรับค่าเงินปั้นผลและการแตกหักไว้แล้ว

การจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามผลตอบแทนที่ผ่านมา (Prior Base Strategy) การจัดกลุ่มหลักทรัพย์โดยใช้ผลตอบแทนที่ผ่านมา เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามแนวคิดของ De Bondt และ Thaler (1985)

การจัดกลุ่มหลักทรัพย์ตามลักษณะเฉพาะ (Characteristic Base Strategy) การจัดกลุ่มหลักทรัพย์โดยพิจารณาจากลักษณะของหลักทรัพย์ เช่น ในแบบจำลอง Fama-French (1993) ลักษณะของหลักทรัพย์ คือ 1. อัตราส่วนมูลค่าบัญชีต่อมูลค่าตลาด (Book to Market Ratio)
2. ขนาดของกิจการ (Firm Size)

จัดทำโดย
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved